

hvor længe vi beholde den nuværende Regering. Man kunde næsten sige, at der ikke er Udset til, at denne Regering faar et særlig langt politisk Liv, efter som det jo synes, at den efterhaanden bliver forladt baade af Mennesker og af — Guder. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgkreds har forladt den, og den næppe er i Færd med at skabe sig Parti til venstre Side her i Salen, kan man sige, at der ikke er Grund til at tro, at denne Regerings Levetid vil blive overordentlig lang. I alt Fald vil den jo ikke blive evindelig, og da vi kende den Statsstil, der har været dreven, og vi ikke have nogen Garanti for, at den ikke kan blive indført igen: at Regeringen paa egen Haand benytter Pengene, synes jeg, det kunde være rart for Repræsentationen at have et Middel, hvorved den kan formindste de Penge, som Regeringen raader over, med nogle Millioner om Aaret. Derfor tillader jeg mig at henstille den Tanke til Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigt, at vi hvert Aar fik Lov til at fastsætte den Skala, hvorefter Formue- og Indkomstskatten skal opkræves.

I øvrigt maa jeg sige, at hele dette Stillespørgsmaal jo ganske sikkert har tabt noget af sin Interesse i Ojeblikket efter de Udtalelser, som Finansministeren fremkom med forleden Dag, idet saavel han som Indrengsministeren erklærede, at de fire Love om Toldafgifter, om forøget Brændevinsbeskatning og de to Love, vi nu behandle, hænge sammen. Jeg har jo da nemlig Ret i, at det er Regeringens samlede Skatteprogram, vi her have, og at man vil forøge den indirekte Beskatning med et meget klækeligt Beløb. Men jeg og mine Partifæller staa som absolutte Modstandere af at komme frem ad den Vej. Jeg har ogsaa den Tillid til den friske Del af dette Ting, at den vil modsætte sig en Forøgelse af den indirekte Beskatning. Paa det Punkt var der jo en rørende Enighed mellem det ærede Medlem og Regeringen, og det kunde maasse blive den Bro, ad hvilken det ærede Medlem og Regeringen kunde finde hinanden igen, idet det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgkreds sluttede med at udtale, at han haabede, at der ikke blot var en formel organisk Forbindelse mellem de 4 Stattelove, men ogsaa en mere inderlig Forbindelse mellem dem, saa at, hvis vi skulde have en Indkomstskattelov til 5 Mill. Kr., skulde vi ikke have en Brændevinslov til kun nogle faa Mill. Kr., men saa skulde der gives noget klækeligt, det vil sige i det mindste lige saa meget, som Regeringen har foreslaet. Paa dette Punkt er der altsaa

Enighed mellem det ærede Medlem og Regeringen. Men paa dette Punkt haaber jeg, at der ikke skal kunne opnaas Enighed mellem Regeringen og i alt Fald Flertallet i dette Ting. Det er jo allerede nu — og det fremgaar af de Tal, jeg forleden Dag tillod mig at nævne — saaledes, at de smaa Indtægter ere procentvis stærkere bestattede end de store netop ved den indirekte Beskatning, og naar det er saaledes, ligger det i Sagens Natur, at man maa være en Modstander af den indirekte Beskatning, hvad enten den illæder sig Form af, at vi skulle have flere Penge i Statskassen, eller den illæder sig en moralsk Form og fortæller, at vi skulle betale mere i Skat for at blive bedre Mennesker.

Der faldt i Gaar under denne Sags Behandling en Bemærkning fra det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen), som interesserede mig, fordi det dert indeholdte Ønske falder sammen med de Ønsker, Socialdemokratiet nærer og ofte har haft Lejlighed til at fremsætte. Det ærede Medlem udtalte nemlig, at han var en Modstander af Formueskatten, hvorimod han fandt det meget rimeligt, at man gik til en Forhøjelse af Arveskatten. Jeg er ganske enig med ham i, at der i Arveskatten sikkert ligger et Objekt, der, naar det var nødvendigt for Statsformaal, kunde benyttes i større Udstrækning end hidtil, og jeg er derfor ogsaa glad ved, at der fra den nævnte Side er fremsat Ønsker i lignende Retning. Min Glæde svækkedes dog noget af den Omstændighed, at det ærede Medlem syntes at ville flyde Arveskatten hen foran Formueskatten, for at vi ikke skulde faa den. Jeg tror, at man kunde sige, at begge Dele kunde det være godt at have. Det er i begge Tilfælde direkte Skatter og i begge Tilfælde Skatter, som ligge paa Formuen, hvad enten denne endnu er hos en Mand, der benytter og udnytter den, eller er i Færd med at gaa over til Arvinger, der faa den, uden at man kan sige, at de have gjort det allermindste for at erhverve den. Som sagt, efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra den høje Regerings Side, kan man ikke gøre sig noget Haab om at naa nogen Reform paa dette Omraade, idet jeg dog vil haabe, at man fra Flertallets Side her bestemt vil modsætte sig en Forøgelse af den indirekte Beskatning. Men derfor kan man ikke sige, at den Forhandling, der her er bleven ført, og den Behandling, som disse Lovforslag sikkert ville blive underkastede i et Udvalg, vil have været uden nogen Betydning for Fremtiden. Jeg føler mig nemlig overbevist om, at Landets Befolkning ved at se paa disse Forslag og høre paa de Debater